

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 3.7.2012
COM(2012) 350 final

2012/0168 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2012) 185 final}

{SWD(2012) 186 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Yleistä

Säilytysyhteisöjä koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu vuonna 1985 annetussa yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä, ei ole muutettu direktiivin antamisen jälkeen. Säännöt koostuvat useista yleisistä periaatteista, joissa määritellään säilytysyhteisöjen velvoitteet. Yhteissijoitusyrityksiä koskevana keskeisenä sääntönä on se, että kaikki yhteissijoitusyrityksen varat on annettava säilytysyhteisön säilytettäväksi. Säilytysyhteisö on kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa tappioista, jotka aiheutuvat säilytysyhteisön laiminlyötyä velvoitteidensa suorittamisen. Yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä noudatetaan laiminlyöntiin perustuvaa standardia, mutta siinä viitataan myös kansallisiin lainsäädäntöihin, joissa kyseiset tehtävät määritellään tarkemmin. Tämä jättää huomattavan paljon tulkinnan varaa siihen, miten laajoja säilytysyhteisön velvoitteet ovat ja mikä on vastuu niiden laiminlyönnistä. Sen vuoksi Euroopan unionissa on kehittynyt erilaisia lähestymistapoja, mikä on aiheuttanut sen, että yhteissijoitusyritysten sijoittajat eivät nauti samantasoisia suojaa eri lainkäyttöalueilla.

Erilaisten kansallisten vastuustandardien mahdolliset seuraukset tulivat esille Lehman Brothersin konkurssin¹ ja Madoff-huijauksen jälkeen. Madoff-huijauksen seuraukset ovat olleet erityisen vakavia joissakin EU:n jäsenvaltioissa. Esimerkiksi eräs rahasto, joka toimi Madoffin feeder-rahastona, menetti noin 1,4 miljardia euroa. Madoff-huijauksen laajuus havaittiin vasta pitkän ajan kuluttua, koska säilytysyhteisö oli siirtänyt varojen säilytyksen Bernard Madoffin hoitamalle yhteisölle eli yhdysvaltalaiselle ”Bernard Madoff Investment Securities” -välittäjälle. Bernard Madoff oli samanaikaisesti tämän yhteisön hoitaja ja välittäjä, joka oli vastuussa rahoitusvälineiden ostamisesta rahaston puolesta. Madoffin tapaus on herättänyt monia tärkeitä yhteissijoitusyrityksiin liittyviä kysymyksiä. Ensiksikin, mitkä ovat tarkalleen ne ehdot, joilla yhteissijoitusyrityksen lukuun toimiva säilytysyhteisö voi siirtää varojen tallessapidon alisäilyttäjälle? Voimassa olevassa yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä ei sanota mitään tällaisista ehdoista.

Madoffin tapaus herättää myös eturistiriitoihin liittyvän kysymyksen. Tarkemmin sanottuna ongelmana on se, missä määrin voidaan sallia, että sijoitusrahaston hoitaja kuuluu samaan konserniin kuin alisäilyttävä, jolle säilytys on siirretty. Voidaanko todellakin olettaa, että rahaston hoitaja toimii aina rahaston sijoittajien etujen mukaisesti, jos se on myös näiden sijoittamien varojen alisäilyttävä? Säilytysyhteisön riippumattomuuteen liittyvien eturistiriitojen osalta yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä esitetään ainoastaan se yleinen periaate, että yhtiö ei voi hoitaa yhteissijoitusyritystä ja toimia samalla sen säilytysyhteisönä. Direktiivissä ei ole sääntöä eturistiriidoista, joita voi syntyä, kun hoitotoiminto ja säilytystoiminnot on siirretty yhdelle ja samalle kolmannelle osapuolelle.

¹ Yksi finanssikriisin seurauksista oli Lehman Brothers International European, Lehmanin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen tytäryhtiön, konkurssi vuonna 2008. Tämä yhtiö toimi alisäilyttäjänä, jolla oli joidenkin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten varoja (vaikka kyseiset yritykset eivät olleetkaan yhteissijoitusyrityksiä, niihin sovellettiin samaa sääntelymallia kuin yhteissijoitusyrityksiin säilytysyhteisöä koskevien sääntöjen osalta).

Madoffin tapaus on paljastanut myös sen, että yhteissijoitusyrityksiä koskevassa lainsäädännössä on yleisiä epäselvyyksiä, jotka liittyvät erityisesti pääsäilyttäjän vastuuseen sellaisissa tapauksissa, joissa säilytys siirretään alisäilyttäjälle. Koska yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä ei anneta ehdottomia sääntöjä säilytyksen siirtoon liittyvästä vastuusta, jäsenvaltiot ovat käsitelleet tätä kysymystä kukin omalla tavallaan.

Madoffin tapaus on osoittanut myös yhteissijoitusyritysten toimintaympäristön muuttuneen olennaisesti. Vaikka yhteissijoitusyritysten sijoitusympäristö on muuttunut, säilytysyhteisöjä koskevat säännökset ovat säilyneet ennallaan. Yhteissijoitusyritykset voivat nykyään sijoittaa laajempaan valikoimaan rahoitusvaroja, jotka voivat olla entistä monimutkaisempia ja joita voidaan myös laskea liikkeeseen ja säilyttää EU:n ulkopuolella (esimerkiksi kehittyvillä markkinoilla). Rahastojen sijoitussalkut ovat myös yhä monipuolisempia ja kansainvälisempiä.

Tämä on johtanut siihen, että varoja säilytetään yhä yleisemmin alisäilytysjärjestelyjen avulla, jotka on tehty rahaston sijoitusstrategioiden mukaisesti. Madoff-huijaus on osoittanut, että säilytyksen siirtäminen alisäilytysverkoille aiheuttaa riskejä, jotka eivät ole välttämättä vähäpätöisiä. Varoja voidaan menettää alisäilyttäjän tasolla, jolloin voi olla kyse esimerkiksi alisäilyttäjän tekemästä petoksesta tai laiminlyönnistä tai alisäilyttäjän konkurssista. Nykyinen yhteissijoitusyrityksiä koskeva sääntelykehys jättää epäselväksi, mitä velvollisuuksia säilytysyhteisöllä on alisäilyttäjän valinnassa ja valvonnassa. Näin ollen ei ole oikeusvarmuutta siitä, missä määrin säilytysyhteisö on vastuussa alisäilyttäjän tasolla syntyneistä tappioista.

Komissio antoi 12. heinäkuuta 2010 ehdotuksen sijoittajien korvausjärjestelmien ulottamisesta koskemaan myös yhteissijoitusyritysten sijoittajia. Direktiivin 97/9/EY ehdotetuilla muutoksilla pyrittiin kattamaan tilanteet, joissa säilytysyhteisö on vastuussa yhteissijoitusyrityksen varojen menetyksestä, mutta ei pysty kattamaan vastuitaan. Näiden muutosten olisi oltava lisäkeino, jolla vahvistetaan yhteissijoitusyrityksen sijoittajien suojaa. Tässä vaiheessa neuvosto ei ole kuitenkaan hyväksynyt ehdotusta, vaan siitä neuvotellaan edelleen.

Finanssikriisi osoitti myös sen, että finanssilaitoksissa yleisesti sovelletut palkka-, palkkio- ja kannustinjärjestelmät pahensivat entisestään kriisin vaikutuksia ja laajensivat sitä. Palkka- ja palkkiopolitiikat vaikuttivat lyhyen aikavälin päätöksentekoon ja kannustivat liialliseen riskinottoon.

Komissio teki yhdessä valvontaviranomaisten komiteoiden kanssa (nämä komiteat ovat nykyään Euroopan valvontaviranomaisia) kansallisia seuraamusjärjestelmiä koskevan selvityksen, joka paljasti useita eroja ja puutteita, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti EU:n lainsäädännön asianmukaiseen soveltamiseen, finanssivalvonnan tehokkuuteen ja viime kädessä myös finanssimarkkinoilla käytävään kilpailuun, kyseisten markkinoiden vakauteen ja eheyteen sekä kuluttajansuojaan. Sen vuoksi komissio on ehdottanut 9. joulukuuta 2010 antamassaan tiedonannossa ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla”², että tietyistä keskeisistä kysymyksistä annettaisiin EU:n yhteiset vähimmäisvaatimukset, joilla lähennettäisiin ja lujitettaisiin kansallisia seuraamusjärjestelmiä. Komissio on sisällyttänyt tällaiset kunkin alan erityispiirteisiin mukautetut yhteiset säännöt kaikkiin viimeaikaisiin ehdotuksiinsa, jotka koskevat EU:n alakohtaisen lainsäädännön tarkistamista (CRD IV

² KOM(2010) 716 lopullinen.

-paketti, rahoitusmarkkinadirektiivi, markkinoiden väärinkäyttöä koskeva direktiivi ja avoimuusdirektiivi). On luonnollista jatkaa tätä prosessia laajentamalla sitä yhteissijoitusyrityksiä koskevaan sääntelykehykseen.

Tämä ehdotus on osa laajempaa lainsäädäntöpakettia, jonka tavoitteena on palauttaa kuluttajien luottamus finanssimarkkinoihin. Ehdotuspaketissa on kaksi muuta osaa. Toisessa niistä muokataan perusteellisesti vakuutusedustusedirektiiviä 2002/92/EY, jotta vakuutus tuotteita ostaville asiakkaille saataisiin korkeatasoinen suoja, ja toisen tavoitteena on puolestaan lisätä sijoitusmarkkinoiden avoimuutta yksityissijoittajien hyväksi (asetusehdotus sijoitus tuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista).

1.2. Intressitahojen kuulemisen tulokset ja vaikutusten arviointi

1.2.1. Intressitahojen kuuleminen

Komissio käynnisti 3. heinäkuuta 2009 yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöjä koskevan kuulemisen. Saaduista vastauksista julkaistiin yhteenvedo saman vuoden marraskuussa³. Kuulemisen tulokset, joita on täydennetty EAMV:lta saaduilla teknisillä tiedoilla, on otettu vaikutustenarviointiraportissa asianmukaisesti huomioon.

Komission yksiköt käynnistivät 9. joulukuuta 2010 toisen julkisen kuulemisen yhteissijoitusyritysten säilytystoiminnosta sekä rahastonhoitajien palkoista ja palkkioista. Kuulemismenettelyssä, joka päättyi 31. tammikuuta 2011, saatiin yhteensä 58 kommenttia, joista useimmat viittasivat siihen, että direktiivin uudelleentarkastelua kannatettiin laajasti⁴. Erityistä kannatusta saivat säilytystoimintojen selventäminen ja sääntely-ympäristön yksinkertaistaminen, jotka pyritään saavuttamaan yhdenmukaistamalla direktiiviä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin kanssa. Kommentoijat suhtautuivat kuitenkin kriittisemmin säilytysyhteisön vastuuta koskevaan kysymykseen.⁵ Näihin kahteen kuulemiseen saaduista kommentteista laaditut yhteenvedot on esitetty vaikutusten arvioinnin liitteessä 2.

Hallinnollisten seuraamusten osalta raportissa on otettu huomioon komission yksiköiden laatimaan ja Euroopan arvopaperikomitealle ja EAMV:lle lähetettyyn erityiskyselyyn saadut vastaukset. Jäsenvaltioiden kyselyyn antamista vastauksista laadittu tiivistelmä esitetään vaikutusten arvioinnin liitteessä 7.

1.2.2. Vaikutusten arviointi

Vaikutusten arvioinnissa keskityttiin viiteen kysymykseen: kelpoisuus toimia säilytysyhteisönä, perusteet säilytyksen siirrolle, vastuu säilytettävien rahoitusvälineiden menettämisestä, yhteissijoitusyritysten rahastonhoitajien palkat ja palkkiot sekä yhteissijoitusyrityksiä koskevien sääntöjen rikkomisesta määrättävät seuraamukset.

Kelpoisuus toimia säilytysyhteisönä

³ Saatavilla seuraavasta osoitteesta:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/feedback_statement_en.pdf

⁴ Kommentoijat jakautuivat seuraaviin luokkiin: yritykset ja niiden toimialajärjestöt (46 kommenttia), jäsenvaltioiden viranomaiset (11 kommenttia) ja kuluttajajärjestöt (1 kommentti).

⁵ Näitä kahta kuulemismenettelyä koskevat asiakirjat ovat saatavilla seuraavista osoitteista:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/ucits/consultation_paper_en.pdf ja
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/ucits/consultation_paper_en.pdf

Nykyisestä yhteissijoitusyrityksiä koskevasta direktiivistä ei käy selvästi ilmi, mitkä laitokset voivat toimia yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisönä. Direktiivin 23 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat käyttää huomattavan paljon harkintavaltaa valitessaan laitoksia, joiden ne katsovat voivan toimia säilytysyhteisöinä, mutta tämä edellyttää, että laitokset täyttävät 23 artiklan 2 kohdan vaatimukset (eli ovat toiminnan vakautta koskevan sääntelyn ja jatkuvan valvonnan alaisia).

Tämä on johtanut erilaisten lähestymistapojen soveltamiseen eri jäsenvaltioissa. Niistä 17 jäsenvaltiosta, jotka edellyttävät säilytysyhteisöjen olevan luottolaitoksia, 12 asettaa erityisiä pääomavaatimuksia sille, että laitos voi harjoittaa säilytystoimintaa tai hoitaa muita yhteissijoitusyrityksiin liittyviä säilytystoimintoja. Niissä jäsenvaltioissa, joissa muidenkin yhteisöjen kuin luottolaitosten sallitaan toimia yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä, ainoastaan kolmessa jäsenvaltiossa asetetaan säilytysyhteisöille pääomaa koskevia lisävaatimuksia.

Eri jäsenvaltioiden väliset erot, joita esiintyy siinä, mitkä yhteisöt voivat toimia yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisönä, saattavat aiheuttaa merkittävää oikeudellista epävarmuutta ja johtaa myös sijoittajansuojan tason vaihteluun. Lisäksi se, että muiden yhteisöjen kuin luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sallitaan toimia säilytysyhteisöinä asettamatta niille vähimmäispääomavaatimuksia, kasvattaa huomattavasti näiden yhteisöjen käytettävissä oleviin resursseihin liittyvää riskiä.

Esille on tullut kolme vaihtoehtoista tapaa yhdenmukaistaa sellaisten laitosten valintaa, joiden katsotaan antavan riittävät takeet toiminnan vakautta koskevan sääntelyn ja pääomavaatimusten osalta voidakseen hoitaa säilytysyhteisön tehtäviä. Vaikutusten arvioinnissa todetaan, että sekä luottolaitokset että säännellyt sijoituspalveluyritykset antavat riittävät takeet toiminnan vakautta koskevan sääntelyn, pääomavaatimusten ja tehokkaan valvonnan osalta voidakseen toimia yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä. Muiden laitosten (kuten asianajotoimistojen ja notariaattien) ei katsota antavan riittäviä takeita, minkä vuoksi niiden olisi muutettava itsensä säännellyiksi sijoituspalveluyrityksiksi voidakseen toimia yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä. Koska useimmat yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöt ovat jo luottolaitoksia tai säänneltyjä sijoituspalveluyrityksiä, valittu toimintavaihtoehto vaikuttaisi vain hyvin harvoihin palveluntarjoajiin, joilla ei ole toimilupaa. Notariaatit ja asianajotoimistot saisivat luonnollisesti toimia edelleen perinteisillä aloillaan muiden rahastojen kuin yhteissijoitusyritysten, kuten pienten riskipääomarahastojen ja pääomasijoitusrahastojen säilytysyhteisöinä.

Säilytyksen siirto

Yhteissijoitusyrityksiä koskevaan direktiiviin vuonna 2001 tehdyillä muutoksilla lisättiin yhteissijoitusyrityksiin hyväksyttävien varojen valikoimaa uusilla varojen luokilla⁶. Tämä on johtanut siihen, että yhteissijoitusyritysten rahastonhoitajat sijoittavat nykyään huomattavasti useampiin maihin ja monimutkaisempiin instrumentteihin kuin vuonna 1985. Kun mahdollisuudet tehdä sijoituksia kolmansiin maihin kasvavat, kasvaa myös tarve nimetä alisäilyttäjiä näihin maihin.

⁶ Näihin luokkiin kuuluvat muun muassa rahamarkkinavälineet, indeksiperusteiset rahastot, kuten pörssinoteeratut rahastot (ETF-rahastot), rahastojen rahastot, johdannaiset (optiot, swapit, futuurit ja termiinit) ja muut OTC-johdannaiset. Ks. direktiivi 2007/16/EY, joka on saatavilla seuraavasta osoitteesta:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:079:0011:0019:EN:PDF>

Vaikka vaatimukset täyttävien sijoitusinstrumenttien valikoimaa on laajennettu, yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä ei kuitenkaan määritellä edellytyksiä, joilla säilytysyhteisö voi siirtää säilytyksen alisäilyttäjän hoidettavaksi. Epäselvyyttä on siinä, millä edellytyksillä siirto voidaan toteuttaa (tämä koskee muun muassa objektiivista perustetta säilytyksen siirtoon, alisäilyttäjän valinnassa tarvittavaa pätevyyttä ja alisäilyttäjän jatkuvan valvonnan intensiivisyyttä) ja millä edellytyksillä säilytys voidaan poikkeuksellisesti siirtää kolmannen maan alisäilyttäjille, jotka eivät täytä toiminnan vakautta ja valvontaa koskevia vaatimuksia.

Vaikutusten arvioinnissa todetaan, että säilytyksen siirtoa olisi ohjattava säännöillä, jotka koskevat alisäilyttäjän valinnassa ja nimeämisessä noudatettavaa asianmukaista huolellisuutta ja alisäilyttäjän toiminnan jatkuvaa valvontaa. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa yhteissijoitusyrityksen investointistrategiaan kuuluu sijoittaminen sellaisissa maissa liikkeeseen laskettuihin rahoitusvälineisiin, joissa säilytyksen on oltava paikallista ja joissa ei toimi sellaisia alisäilyttäjiä, jotka voisivat noudattaa edellä mainittuja siirtoa ja toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, siirto olisi kuitenkin sallittava, jos sille asetetut tiukat edellytykset täyttyvät.

Vastuu

Yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin 24 artiklan mukaan säilytysyhteisö on vastuussa säilytettyyn rahoitusvälineeseen liittyvistä tappioista vain, jos on kyse ”velvoitteiden täyttämisen perusteettomasta laiminlyömisestä” tai säilytysyhteisön tehtävien ”puutteellisesta suorittamisesta”. Näitä oikeudellisia termejä on tulkittu eri jäsenvaltioissa eri tavoin, mikä on johtanut sijoittajansuojassa esiintyviin eroihin. Eräät jäsenvaltiot soveltavat niin kutsuttua objektiiviseen vastuuseen perustuva järjestelmää, jossa säilytysyhteisö on välittömästi velvollinen palauttamaan menetetyt varat yhteissijoitusyritykselle, kun taas toiset jäsenvaltiot katsovat, että varojen menetys ei välttämättä merkitse sitä, että säilytysyhteisö olisi perusteettomasti laiminlyönyt velvoitteidensa täyttämisen, jolloin sen olisi kannettava siitä vastuu. Näin ollen vastuustandardi ei ole kaikissa jäsenvaltioissa sama.

Vastuukysymys on erityisen tärkeä säilytyksen siirron yhteydessä. Direktiivin 22 artiklan 2 kohdan mukaan säilytysyhteisön vastuuta ”ei rajoita se seikka, että se on antanut säilytettävänä olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun”. Yhteissijoitusyrityksiä koskeva direktiivi ei sisällä muita säännöksiä, jotka koskisivat vastuun kantamista rahoitusvälineen menetyksestä, kun säilytys on siirretty kolmannelle osapuolelle. Tähän kysymykseen voidaan soveltaa ainoastaan 22 artiklan 2 kohdassa esitettyä yleistä periaatetta, joka jättää jäsenvaltioille huomattavan paljon tulkinnan varaa. Esimerkiksi eräät jäsenvaltiot velvoittavat ainoastaan valvomaan alisäilyttäjää, mikä tarkoittaa sitä, että säilytysyhteisö ei joudu vastuuseen tappioista, jos se osoittaa täyttäneensä valvontavelvoitteensa asianmukaisesti (laiminlyöntiin perustuva standardi). Jotkin jäsenvaltiot velvoittavat sen sijaan palauttamaan varat riippumatta siitä, onko valvontavelvoitetta rikottu. Madoffin tapaus on osoittanut objektiiviseen vastuuseen perustuvan ja laiminlyöntiin perustuvan standardin perusluonteisen ero.

Vaikutusten arvioinnissa todetaan, että objektiiviseen vastuuseen perustuvalla standardilla, jonka mukaan säilytysyhteisöjen on palautettava säilytettävänä olleet menetetyt rahoitusvälineet riippumatta siitä, johtuuko menetys virheestä vai laiminlyönnistä, voidaan varmistaa korkeatasoinen sijoittajansuoja ja päästä yhdenmukaisen standardin soveltamiseen koko EU:ssa. Jotta voitaisiin vastata yksityissijoittajien tarpeisiin, säilytyksessä olleen rahoitusvälineen menetykseen liittyvän vastuun olisi perustuttava yhdenmukaiseen EU:n

standardiin, jossa edellytetään objektiivista vastuuta menetettyjen rahoitusvälineiden palauttamisesta pääsäilyttäjän kustannuksella antamatta pääsäilyttäjälle minkäänlaista mahdollisuutta vapautua vastuustaan säilytyksen siirron perusteella.

Palkat ja palkkiot

Koska yhteissijoitusyritysten rahastonhoitajien palkat ja palkkiot perustuvat ainakin osittain rahaston toiminnan tuloksellisuuteen, tämä kannustaa nostamaan rahaston sijoitussalkun riskitasoa potentiaalisten tuottojen lisäämiseksi. Korkeampi riskitaso altistaa kuitenkin rahaston sijoittajat suuremmille potentiaalisille tappioille kuin voisi olettaa rahaston julkistetun riskiprofiilin perusteella. Palkka- ja palkkiorakenteet voivat vinoutua siten, että rahastonhoitajat saavat osansa toteutuneista tuotoista mutta eivät osallistu toteutuneisiin tappioihin, mikä kannustaa entisestään riskialttiiden strategioiden noudattamiseen. Lisäksi palkka- ja palkkiorakenteita ei useinkaan esitetä rahaston tarjousasiakirjoissa, mikä merkitsee sitä, että rahastonhoitajat eivät yleisesti katsoen ole vastuussa sijoittajille siitä, missä määrin johdon palkat ja palkkiot määräytyvät rahaston arvonkehityksen perusteella.

Tarkoituksena on asettaa vaatimus, jonka mukaan yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön on toteutettava sellaista palkka- ja palkkiopolitiikkaa, joka on sopusoinnussa yhteissijoitusyrityksen moitteettoman riskienhallinnan kanssa ja jossa noudatetaan palkkoja ja palkkioita koskevia vähimmäisperiaatteita. Lisäksi olisi vaadittava, että yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö esittää riittävän yksityiskohtaiset tiedot tilikauden aikaisten palkkojen ja palkkioiden määrästä yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksessa.

Seuraamukset

Selvityksessä, jonka komissio on tehnyt yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä asetettujen velvoitteiden rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevasta kansallisista säännöistä, on tullut esille kolme keskeistä seikka: i) samoihin luokkiin kuuluvista rikkomisista määrätään erisuuruisia taloudellisia seuraamuksia (sakkoja), ii) hallinnollisten seuraamusten suuruudesta päätetään erilaisin perustein, ja iii) seuraamusten käytön määrässä esiintyy vaihtelua.

Tavoitteeksi on asetettu, että seuraamusjärjestelmien yhdenmukaistamisessa saavutetaan vähimmäistaso i) laatimalla vähimmäisluettelo hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä (jolloin yhdenmukaistetaan myös hallinnollisten seuraamusten enimmäismäärien alaraja), ii) laatimalla vähimmäisluettelo rangaistusperusteista ja iii) velvoittamalla toimivaltaiset viranomaiset ja rahastoyhtiöt perustamaan ilmiäntomekanismeja. Tätä seuraamusjärjestelmää sovellettaisiin yhteissijoitusyrityksiä koskevassa direktiivissä annettujen tärkeimpien sijoittajansuojasäännösten rikkomisiin.

2. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

2.1. Säilytysyhteisöjen tehtäviä koskevat säännöt

Ehdotuksessa esitetään, että yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin 22 artiklaa muutetaan säilytysyhteisön keskeisten tallessapito- ja valvontatehtävien osalta seuraavasti:

Direktiivin 22 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jokaista yhteissijoitusyritystä varten nimetään yksi säilytysyhteisö. Tällä säännöllä pyritään varmistamaan, että yhdellä rahastolla ei voi olla useita säilytysyhteisöjä.

Direktiivin 22 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että säilytysyhteisön nimeäminen todistetaan kirjallisella sopimuksella.

Direktiivin 22 artiklan 3 kohta sisältää yhtenäisen luettelon sopimusperusteisten ja yhtiömuotoisten yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöjen valvontatehtävistä. Luettelon mukaan säilytysyhteisöjen on todennettava, että osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan sovellettavia sääntöjä, maksut suoritetaan säilytysyhteisöille yleisesti käytettyjen määräaikojen kuluessa ja sijoitusrahaston tulot käytetään sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja sijoitusrahaston perustamisasiakirjojen mukaisesti, sekä varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien arvo lasketaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen mukaisesti, ja noudatettava rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön ohjeita.

Direktiivin 22 artiklan 4 kohta sisältää yksityiskohtaiset säännökset rahavirtojen seurannasta. Tämän kohdan tavoitteena on antaa säilytysyhteisölle yleiskuva yhteissijoitusyrityksen kaikista varoista, käteisvarat mukaan luettuina. Lisäksi sen tavoitteena on varmistaa, että mitään rahastojen liiketoimiin liittyvää hoitotiliä ei avata säilytysyhteisön tietämättä. Näin pyritään estämään vilpillisten käteissiirtojen mahdollisuus. Tässä kohdassa asetetaan myös tilien erottamista koskeva vaatimus, jotta kaikki yhteissijoitusyritystä varten säilytetyt rahoitusvälineet voitaisiin erottaa säilytysyhteisön kirjapidossa säilytysyhteisön omista varoista ja jotta tällaisten rahoitusvälineiden voitaisiin milloin tahansa todeta kuuluvan yhteissijoitusyritykselle. Tällä vaatimuksella pyritään antamaan sijoittajille lisäsuojaa säilytysyhteisön maksuhäiriöiden varalta.

Direktiivin 22 artiklan 5 kohdassa erotetaan toisistaan 1) sellaisiin rahoitusvälineisiin liittyvät säilytystehtävät, joita säilytysyhteisö voi säilyttää, ja 2) muuntyyppisten varojen omistuksen todentamiseen liittyvät tehtävät. Tässä yhteydessä ei ole tarpeen viitata aineellisen omaisuuden, kuten kiinteistöjen tai hyödykkeiden säilytykseen, koska tällaisia varoja ei voida nykyisin pitää yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkussa.

Direktiivin 25 artiklan uusi 2 kohtaa sisältää tavanomaiset säännökset toiminnan harjoittamistavasta sekä eturistiriitojen välttämisestä ja hallinnasta.

Tässä yhteydessä 26 b artiklassa otetaan käyttöön uudet täytäntöönpanotoimenpiteet, joissa määritellään yksityiskohtaiset edellytykset säilytysyhteisön hoitamille valvonta- ja säilytystoiminnoille, kuten sille, i) minkätyyppiset rahoitusvälineet kuuluvat säilytysyhteisön säilytystehtävien piiriin, ii) millä edellytyksillä säilytysyhteisö voi hoitaa arvopaperikeskukseen kirjattuihin rahoitusvälineisiin liittyviä säilytystehtäviään ja iii) millä edellytyksillä säilytysyhteisön on valvottava nimellisessä muodossa liikkeeseenlaskettuja ja liikkeeseenlaskijalle tai rekisteröintiasiamiehelle kirjattuja rahoitusvälineitä.

2.2. Tehtävien siirtoa koskevat säännöt

Direktiivin 22 artiklan 7 alakohdassa määritellään edellytykset, joilla säilytysyhteisön tallessapitotehtävät voidaan siirtää alisäilyttäjälle. Edellytykset ja vaatimukset, joita noudattaen yhteissijoitusyritys voi uskoa tallessapitotehtävänsä kolmannelle osapuolelle, ovat periaatteessa niiden edellytysten ja vaatimusten mukaisia, joita sovelletaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin mukaisesti.

Direktiivin 26 b artiklassa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään säilytysyhteisön alkuperäiset ja käynnissä olevat asianmukaista huolellisuutta

koskevat tehtävät, joihin kuuluvat myös alisäilyttäjän valintaan ja nimeämiseen liittyvät tehtävät.

2.3. Säännöt kelpoisuudesta toimia yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisönä

Ehdotuksessa otetaan huomioon erilaiset kansalliset kelpoisuusperusteet, joita sovelletaan nykyään säilytysyhteisöjen toimintaan, ja esitetään 23 artiklan 2 kohdan muuttamista siten, että kyseiseen kohtaan sisällytetään kattava luettelo yhteisöistä, jotka voivat toimia säilytysyhteisöinä. Valitun vaihtoehdon mukaan yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä voivat toimia ainoastaan luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset. Muutettu 23 artikla sisältää siirtymäsäännökset sellaisia yhteissijoitusyrityksiä varten, joiden nimeämät yhteisöt eivät voi enää toimia säilytysyhteisöinä.

2.4. Vastuuta koskevat säännöt

Muutetun 24 artiklan 1 kohdan tavoitteena on selventää, mikä on yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön vastuu, jos säilytetty rahoitusväline menetetään. Kyseisen kohdan mukaan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöllä on tällaisessa tapauksessa velvollisuus palauttaa yhteissijoitusyritykselle samantyyppinen rahoitusväline tai vastaava määrä. Varojen menetykseen liittyvästä vastuusta ei voi enää vapautua, paitsi jos säilytysyhteisö voi osoittaa, että niiden menettäminen johtuu ”ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei ole kohtuudella voinut vaikuttaa”. Lisäksi ehdotuksessa selvennetään, että varoja menetettäessä yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöllä on yleinen velvollisuus palauttaa yhteissijoitusyritykselle ”viipymättä” samantyyppinen rahoitusväline tai vastaava määrä.

Direktiivin 26 b artiklassa on säännökset vastaavista täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla selvennetään tiettyjä teknisiä näkökohtia muun muassa määrittelemällä olosuhteet, joissa säilytettyä rahoitusvälinettä voidaan pitää menetettynä.

Direktiivin 24 artiklan 2 kohta sisältää säännön, jonka mukaan säilytysyhteisön vastuuta ei rajoita se seikka, että se on uskonut säilytystehtävänsä kolmannelle osapuolelle kokonaan tai osittain. Näin ollen säilytysyhteisö on velvollinen palauttamaan säilytyksessä olleet menetetyt rahoitusvälineet, vaikka menetetyt rahoitusvälineet olisivat olleet alisäilyttäjän hallussa. Kuten edellä on mainittu, vastuusta ei voi enää vapautua sopimussuhteen tai sääntelyn perusteella, jos alisäilyttäjän säilyttämät varat menetetään.

Säilytysyhteisö on siis 24 artiklan 2 kohdan mukaan, toisin kuin vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin 21 artiklan 12 kohdassa säädetään, vastuussa rahoitusvälineen palauttamisesta, vaikka säilytys olisi siirretty alisäilyttäjälle, eikä se voi vapautua tästä vastuusta sopimusperusteisesti. Tämä säilytyksen siirtoon liittyvän vastuun tiukentaminen vaikuttaa aiheelliselta ottaen huomioon, että yhteissijoitusyrityksillä on hyvin paljon osuudenhaltijoita, jotka ovat yksityissijoittajia. Vaikka säilytysyhteisöllä on vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin mukaan mahdollisuus vapautua vastuustaan sopimusperusteisesti, tällaista järjestelmää ei pidetä tässä yhteydessä täysin asianmukaisena. Samalla tavoin ei olisi myöskään asianmukaista vapauttaa säilytysyhteisöä vastuusta, jos varat siirretään alisäilyttäjälle, joka ei täytä siirrolle asetettuja vaatimuksia.

2.5. Oikeussuojakeinot

Direktiivin 24 artiklan 5 kohta koskee oikeussuojakeinojen käyttämistä säilytysyhteisöä vastaan. Tässä kohdassa yhdenmukaistetaan sekä yhtiömuotoisten että sopimusperusteisten

yhteissijoitusyritysten sijoittajien oikeudet siten, että sijoittajat voivat vedota säilytysyhtiön vastuuseen joko suoraan tai välillisesti (rahastoyhtiön kautta) sen mukaan, millainen on säilytysyhteisön, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välinen oikeudellinen suhde.

2.6. Palkat ja palkkiot

Ehdotetut 14 a ja 14 b artikla heijastavat nykyistä politiikkaa, jota sovelletaan toimivan johdon, riskinottajien ja valvontatoimintoja hoitavien henkilöiden palkkoihin ja palkkioihin. Näitä periaatteita olisi sovellettava myös yhteissijoitusyritysten rahastonhoitajiin riippumatta siitä, hoidetaanko yhteissijoitusyritystä sijoitusyhtiön vai rahastoyhtiön muodossa.

2.7. Puhelu- ja tietoliikennetietojen saanti

Olemassa olevat tallenteet puhelu- ja tietoliikennetiedoista ovat tärkeitä todisteita, joiden avulla voidaan havaita ja osoittaa yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin säännösten rikkominen. Sen vuoksi ehdotuksessa muutetaan direktiivin 98 artiklaa sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia televiestintäoperaattorin tai yhteissijoitusyrityksen, rahastoyhtiön, sijoitusyhtiön tai säilytysyhteisön hallussa olevia tallenteita puhelu- ja tietoliikennetiedoista aina, kun on kohtuullista epäillä, että tarkastuksen kohteeseen liittyvillä tallenteilla voi olla merkitystä pyrittäessä osoittamaan yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin säännösten rikkominen. Samalla on kuitenkin täsmennettävä, että tallenteet eivät saa koskea sen viestinnän sisältöä, johon ne liittyvät.

2.8. Seuraamukset ja toimenpiteet

Ehdotetut 99 a – 99 e artikla heijastavat seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevia laaja-alaisia politiikkoja, joita sovelletaan nykyään finanssialalla. Niissä määritellään yhteinen lähestymistapa tärkeimpiin yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin rikkomisiin. Ehdotetussa 99 a artiklassa on luettelo tärkeimmistä rikkomisista. Lisäksi se sisältää säännökset hallinnollisista seuraamuksista ja toimenpiteistä, joiden soveltamiseen toimivaltaisilla viranomaisilla täytyisi olla valtuudet tärkeimmissä rikkomistapauksissa.

3. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon, koska näiden tehtävien suorittamiseen ei tarvita lisärahoitusta eikä uusia virkoja. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle suunnitellut tehtävät kuuluvat sen nykyisten velvollisuuksien piiriin, minkä vuoksi kyseistä viranomaista koskevassa hyväksytyssä rahoitusselvityksessä esitetty resurssien ja henkilöstön jako riittää näiden tehtävien hoitamiseen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen⁷,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyhteistyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁸,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/65/EY⁹ olisi muutettava, jotta voitaisiin ottaa huomioon markkinoiden kehitys sekä markkinatoimijoiden ja valvontaviranomaisten tähänastiset kokemukset ja puuttua kansallisten säännösten välisiin eroihin, joita esiintyy säilytisyhteisöjen tehtävissä ja vastuussa sekä palkka- ja palkkiopolitiikassa ja seuraamuksissa.
- (2) Koska huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiorakenteet voivat vaikuttaa haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritysten) rahastoyhtiöille olisi asetettava nimenomainen velvoite laatia sellaisia henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiileihin, palkka-

⁷ EUVL C, s.

⁸ EUVL C, s.

⁹ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa, sekä pitää näitä yllä. Näihin henkilöstöryhmiin olisi kuuluttava ainakin toimiva johto, riskinottajat, valvontatoimintoja hoitavat henkilöt sekä työntekijät, joiden saama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiohaarukkaan toimivan johdon ja riskinottajien kanssa. Näitä sääntöjä olisi sovellettava myös yhteissijoitusyritysten sijoitusyhtiöihin, jotka eivät nimeä rahastoyhtiötä.

- (3) Palkka- ja palkkiopolitiikkaan sovellettavissa periaatteissa olisi otettava huomioon, että yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt voivat soveltaa näitä politiikkoja eri tavoin sen mukaan, mikä on niiden koko ja niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten koko, niiden sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus.
- (4) Tässä direktiivissä esitettyjen moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevien periaatteiden olisi oltava yhdenmukaisia rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa 2009/384/EY¹⁰ esitettyjen periaatteiden kanssa, joilla olisi täydennettävä ensin mainittuja periaatteita.
- (5) Jotta voitaisiin edistää valvontatoimien lähentymistä palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytäntöjen arvioinnissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010¹¹ perustetun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) olisi varmistettava, että varainhoitoalalla on olemassa moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat suuntaviivat. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹² perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (EPV) olisi avustettava EAMV:sta tällaisten suuntaviivojen laadinnassa.
- (6) Palkkoja ja palkkioita koskevilla säännöksillä ei saisi rajoittaa perussopimuksissa taattujen perusoikeuksien täysimittaista käyttöä, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisiä periaatteita, osakkeenomistajien oikeuksia ja osallistumista koskevaa sovellettavaa lainsäädäntöä, kyseisen laitoksen hallinto- ja valvontaelinten yleisiä tehtäviä eikä soveltuvien osin myöskään työmarkkinaosapuolten oikeutta tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja perinteiden mukaisesti.
- (7) Sen varmistamiseksi, että asiaa koskevat sääntelyvaatimukset ovat eri jäsenvaltioissa riittävän yhdenmukaiset, olisi annettava täydentävät säännöt, joissa määritellään säilytisyhteisöjen tehtävät ja velvollisuudet, mainitaan oikeushenkilöt, jotka voidaan nimetä säilytisyhteisöiksi, ja selvennetään säilytisyhteisöjen vastuuta tapauksissa, joissa säilytyksessä olevat yhteissijoitusyrityksen varat menetetään tai joissa säilytisyhteisöt suorittavat valvontatehtävänsä puutteellisesti. Tehtävien puutteellinen suorittaminen voi johtaa varojen menettämiseen mutta myös varojen arvon alenemiseen esimerkiksi silloin, kun säilytisyhteisö on hyväksynyt rahaston sääntöjen vastaisia sijoituksia ja altistanut siten sijoittajan odottamattomille tai ennakoituille riskeille. Täydentävissä säännöissä olisi täsmennettävä myös, millä edellytyksillä säilytystoiminnot voidaan siirtää.

¹⁰ EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.

¹¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

¹² EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (8) On tarpeen täsmentää, että yhteissijoitusyrityksen olisi nimettävä yksi säilytysyhteisö, joka valvoo yleisesti yhteissijoitusyrityksen varoja. Yhtä säilytysyhteisöä koskevalla vaatimuksella pyritään varmistamaan, että säilytysyhteisöllä on kokonaiskuva kaikista yhteissijoitusyrityksen varoista ja että sekä rahastonhoitajilla että sijoittajilla on yksi vertailukohta siltä varalta, että varojen tallessapidossa tai valvontatoimintojen suorituksessa ilmenee ongelmia. Varojen tallessapitoon kuuluu niiden pitäminen säilytyksessä tai, jos varat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida pitää säilytyksessä, varojen omistuksen todentaminen ja niitä koskevien tietojen kirjaaminen.
- (9) Suorittaessaan tehtäviään säilytysyhteisön olisi toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti ja yhteissijoitusyrityksen tai sen sijoittajien etujen mukaisesti.
- (10) Sen varmistamiseksi, että säilytysyhteisöjen tehtävien suorittamiseen sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaista lähestymistapaa yhteissijoitusyritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta, on tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen luettelo sekä yhtiömuotoisille yhteissijoitusyrityksille (sijoitusyhtiöt) että sopimusperusteisille yhteissijoitusyrityksille kuuluvista valvontatehtävistä.
- (11) Säilytysyhteisön olisi vastattava yhteissijoitusyrityksen rahavirtojen asianmukaisesta seurannasta ja erityisesti sen varmistamisesta, että yhteissijoitusyritykselle kuuluvat sijoittajien rahat kirjataan oikein kyseisen yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön tai kyseisen yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä avatuille tileille. Sen vuoksi olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt rahavirtojen seurannasta sen varmistamiseksi, että sijoittajien suojaaminen on tehokasta ja yhdenmukaista. Säilytysyhteisön olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10 päivänä elokuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/73/EY¹³ 16 artiklassa vahvistetut periaatteet varmistaessaan, että sijoittajien rahat kirjataan hoitotileille.
- (12) Jotta estettäisiin vilpilliset käteisvarojen siirrot, olisi edellytettävä, että mitään rahastojen liiketoimiin liittyvää hoitotiliä ei avata säilytysyhteisön tietämättä.
- (13) Kaikki yhteissijoitusyritystä varten säilytettävät rahoitusvälineet olisi erotettava säilytysyhteisön omista varoista ja ne olisi aina voitava tunnistaa yhteissijoitusyritykselle kuuluviksi. Tämän vaatimuksen tavoitteena on tarjota sijoittajille lisäsuojaa säilytysyhteisön maksuhäiriöiden varalta.
- (14) Yhteissijoitusyrityksille kuuluvien varojen tallessapitovelvollisuuden lisäksi olisi erotettava toisistaan varat, joita voidaan pitää säilytyksessä, ja varat, joita ei voida pitää säilytyksessä ja joihin sovelletaan sen sijaan tietojen kirjaamista ja omistuksen todentamista koskevaa vaatimusta. Sellaisten varojen ryhmä, joita voidaan pitää säilytyksessä, olisi erotettava selvästi muista varoista, koska ainoastaan kyseisen rahoitusvarojen luokan olisi kuuluttava menetettyjen rahoitusvarojen palauttamisvelvollisuuden piiriin.

¹³

EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

- (15) On tarpeen määritellä edellytykset, joilla säilytysyhteisön tallessapitotehtävät voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle. Toiminnon siirtämisen ja edelleen siirtämisen olisi oltava objektiivisesti perusteltua, ja siihen olisi sovellettava tiukkoja vaatimuksia, jotka koskevat sen kolmannen osapuolen soveltuvuutta, jonka vastuulle siirretty toiminto annetaan, sekä sitä asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta, jota säilytysyhteisön olisi noudatettava kyseistä kolmatta osapuolta valitessaan, nimetessään ja valvoessaan. Yhdenmukaisten markkinaolosuhteiden sekä hyvän ja samantasaisen sijoittajansuojan saavuttamiseksi edellytykset olisi saatettava niiden edellytysten mukaisiksi, joita sovelletaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU¹⁴ nojalla. Olisi annettava säännökset, joilla varmistetaan, että kolmansilla osapuolilla on käytössään tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemansa keinot ja että ne pitävät yhteissijoitusyritysten varat erillään muista varoista.
- (16) Varojen säilytyksen antamista selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY¹⁵ tarkoitetulle arvopapereiden selvitysjärjestelmän ylläpitäjälle tai vastaavien palvelujen tarjoamisen antamista kolmansien maiden ylläpitämien arvopapereiden selvitysjärjestelmien hoidettavaksi ei olisi katsottava säilytystoimintojen siirtämiseksi.
- (17) Kolmannen osapuolen, jolle varojen tallessapito siirretään, olisi voitava ylläpitää yhteistä erillistä tiliä, niin sanottua yhteistiliä, useille yhteissijoitusyrityksille.
- (18) Jos säilytys siirretään kolmannelle osapuolelle, on tarpeen varmistaa myös, että kolmanteen osapuoleen sovelletaan toiminnan vakautta koskevaan tehokkaaseen sääntelyyn ja valvontaan liittyviä erityisvaatimuksia. Lisäksi olisi suoritettava säännöllisesti ulkoisia tarkastuksia, jotta varmistettaisiin, että rahoitusvälineet ovat sen kolmannen osapuolen hallussa, jolle säilytys on siirretty.
- (19) Jotta sijoittajansuoja säilyisi korkeatasoisena, olisi annettava menettelytapoja ja eturistiriitojen hallintaa koskevat säännöt, joita olisi sovellettava kaikissa tilanteissa, myös tallessapitotehtävien siirron yhteydessä. Säännöillä olisi erityisesti varmistettava, että säilytysyhteisön, yhteissijoitusyrityksen ja rahastoyhtiön tehtävät ja toiminnot erotetaan selvästi toisistaan.
- (20) Jotta varmistettaisiin korkeatasoinen sijoittajansuoja ja turvattaisiin asianmukainen toiminnan vakautta koskeva sääntely ja jatkuva valvonta, olisi laadittava kattava luettelo yhteisöistä, jotka ovat kelpoisia toimimaan säilytysyhteisöinä, jotta ainoastaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sallittaisiin toimia yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä. Muita yhteisöjä varten, jotka ovat mahdollisesti aiemmin olleet kelpoisia toimimaan yhteissijoitusyritysten säilytysyhteisöinä, olisi annettava siirtymäsäännökset, jotta ne voisivat muuntua vaatimukset täyttäviksi yhteisöiksi.
- (21) Olisi tarkennettava ja selvennettävä, mikä on yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön vastuu, jos säilytettävänä oleva rahoitusväline menetetään. Tällaisessa tapauksessa

¹⁴ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

¹⁵ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

säilytysyhteisöllä olisi oltava velvollisuus palauttaa yhteissijoitusyritykselle samantyyppinen rahoitusväline tai vastaava määrä. Vapautuminen varojen menetykseen liittyvästä vastuusta ei saisi enää olla mahdollista, paitsi jos säilytysyhteisö pystyy osoittamaan, että varojen menetys on ”seurausta ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei ole kohtuudella voinut vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta”. Tässä yhteydessä säilytysyhteisöllä ei saisi olla mahdollisuutta vedota sisäisiin tilanteisiin, kuten työntekijän petolliseen toimintaan, vapautuakseen vastuusta.

- (22) Jos säilytysyhteisö siirtää säilytystehtävät ja kolmannen osapuolen säilytettävänä olevat rahoitusvälineet menetetään, säilytysyhteisön olisi oltava tästä vastuussa. Lisäksi olisi vahvistettava, että jos säilytettävänä oleva väline menetetään, säilytysyhteisö on velvollinen palauttamaan samantyyppisen rahoitusvälineen tai vastaavan määrän, vaikka menetys olisi tapahtunut varojen ollessa alisäilyttäjän hallussa. Säilytysyhteisö voi vapautua tästä vastuusta vain, jos se voi osoittaa, että menetys johtui ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei voinut kohtuudella vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Tässä yhteydessä säilytysyhteisöllä ei saisi olla mahdollisuutta vedota sisäisiin tilanteisiin, kuten työntekijän petolliseen toimintaan, vapautuakseen vastuusta. Vastuusta vapautuminen ei saisi olla mahdollista sääntelyn tai sopimussuhteen perusteella, jos säilytysyhteisö tai sen alisäilyttäjä kadottavat varoja.
- (23) Yhteissijoitusyrityksen kaikkien sijoittajien olisi voitava esittää säilytysyhteisön vastuuseen liittyviä vaateita joko suoraan tai välillisesti rahastoyhtiön kautta. Oikeussuojakeinojen käyttö säilytysyhteisöä vastaan ei saisi riippua yhteissijoitusyrityksen oikeudellisesta muodosta (yhtiömuotoisuudesta tai sopimusperusteisuudesta) tai säilytysyhteisön, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välisen oikeudellisen suhteen luonteesta.
- (24) Komissio ehdotti 12 päivänä heinäkuuta 2010 muutoksia sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 97/9/EY¹⁶. On olennaisen tärkeää, että 12 päivänä heinäkuuta 2010 annettua ehdotusta täydennetään selventämällä yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön ja alisäilyttäjien velvollisuuksia ja vastuun laajuutta, jotta yhteissijoitusyritysten sijoittajille voidaan antaa korkeatasoinen suoja sen varalta, että säilytysyhteisö ei voi täyttää tässä direktiivissä asetettuja velvoitteitaan.
- (25) On tarpeen varmistaa, että säilytysyhteisöihin sovelletaan samoja vaatimuksia yhteissijoitusyritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta. Yhdenmukaisilla vaatimuksilla olisi parannettava oikeusvarmuutta, lujitettava sijoittajansuojaa ja edistettävä yhdenmukaisia markkinaolosuhteita. Komissio ei ole saanut ilmoitusta, jonka mukaan jokin sijoitusyhtiö olisi käyttänyt hyväkseen poikkeusta yleisestä velvollisuudesta antaa varat säilytysyhteisön haltuun. Sen vuoksi sijoitusyhtiön säilytysyhteisöä koskevia direktiivin 2009/65/EY vaatimuksia olisi pidettävä tarpeettomina.
- (26) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava seuraamusjärjestelmien lujittamisesta rahoituspalvelujen alalla 8 päivänä joulukuuta 2010¹⁷ annetun komission tiedonannon

¹⁶ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

¹⁷ KOM(2010) 716 lopullinen.

mukaisesti valtuudet määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria ollakseen oikeasuhteisia ja varoittavia ja kumotakseen vaatimusten vastaisen käyttäytymisen odotetut hyödyt.

- (27) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksia sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun päätetään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki olennaiset olosuhteet.
- (28) Jotta seuraamuksilla olisi varoittavampi vaikutus suureen yleisöön ja jotta suurelle yleisölle voitaisiin tiedottaa sääntöjen rikkomisista, jotka voivat vahingoittaa sijoittajien suojaa, seuraamukset olisi julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa. Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi seuraamukset olisi julkistettava nimettöminä, jos julkistamisesta aiheutuisi suhteetonta vahinkoa osapuolille.
- (29) Mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista.
- (30) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa mahdollisia rikosoikeudellisiin seuraamuksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön säännöksiä.
- (31) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, siten kuin Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään.
- (32) Jotta varmistettaisiin tämän direktiivin tavoitteiden saavuttaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään tiedot, jotka on sisällytettävä säilytisyhteisön ja rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön väliseen vakiosopimukseen, säilytystoimintojen suorittamisen edellytykset mukaan luettuina rahoitusvälinetyypit, joiden olisi kuuluttava säilytisyhteisön säilytystehtävien piiriin, edellytykset, joilla säilytisyhteisö voi hoitaa säilytystehtäviään keskussäilytisyhteisöön kirjattujen rahoitusvälineiden osalta, ja edellytykset, joilla säilytisyhteisön olisi pidettävä tallessa nimellisessä muodossa liikkeeseen lasketut ja liikkeeseenlaskijalle tai rekisteröintiasiamiehelle kirjatut rahoitusvälineet, sekä säilytisyhteisöjen asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävät, tilien erottamista koskeva velvoite, edellytykset, joilla ja olosuhteet, joissa säilytetyt rahoitusvälineet olisi katsottava menetetyiksi, ja sellaisten ulkopuolisten tapahtumien käsite, joihin ei ole kohtuudella voitu vaikuttaa ja joiden seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (33) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁸ mukaisesti sitoutuneet

¹⁸

EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- (34) Toimiessaan toisistaan riippumattomasti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa toteutettavien toimien tavoitteita eli lisätä sijoittajien yhteissijoitusyrityksiä kohtaan tuntemaa luottamusta tiukentamalla säilytysyhteisöjen tehtäviä ja vastuuta koskevia vaatimuksia, parantamalla rahastoyhtiöiden ja sijoitusyhtiöiden palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja ottamalla käyttöön sellaisia seuraamuksia koskevat yhteiset standardit, joita sovelletaan tämän direktiivin säännösten tärkeimpiin rikkomisiin. Koska havaittuihin heikkouksiin voidaan puuttua ainoastaan Euroopan tasolla toteutettavilla toimilla ja koska toimet voidaan näin ollen toteuttaa paremmin unionin tasolla, unionin olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (35) Sen vuoksi direktiiviä 2009/65/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2009/65/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään 14 a ja 14 b artikla seuraavasti:

”14 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahastoyhtiöt laativat palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä eivätkä kannusta riskinottoon, joka on ristiriidassa rahastoyhtiöiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiilien, sääntöjen tai perustamisasiakirjojen kanssa, ja että ne soveltavat tällaista politiikkaa ja tällaisia käytäntöjä.

2. Palkkojen ja lisäeläke-etuuksien on kuuluttava palkka- ja palkkiopolitiikan ja -käytäntöjen piiriin.

3. Palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä on sovellettava niihin henkilöstöryhmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden hoitamien rahastoyhtiöiden tai yhteissijoitusyritysten riskiprofiileihin, mukaan luettuina toimiva johto, riskinottajat, valvontatoimintoja hoitavat henkilöt sekä työntekijät, joiden saama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiohaarukkaan toimivan johdon ja riskinottajien kanssa.

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010(*) 16 artiklan mukaan EAMV antaa toimivaltaisille viranomaisille ohjeita, jotka ovat 14 b artiklan mukaisia. Ohjeissa otetaan huomioon komission suosituksessa 2009/384/EY(**)

esitetyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet sekä rahastoyhtiöiden ja niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten koko, sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus. Laatiessaan ohjeita EAMV tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) kanssa, jotta ohjeet olisivat yhdenmukaiset muita rahoituspalvelualoja, erityisesti luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä varten laadittujen vaatimusten kanssa.

14 b artikla

1. Laatiessaan ja soveltaessaan 14 a artiklassa tarkoitettua palkka- ja palkkiopolitiikkaa rahastoyhtiöiden on noudatettava seuraavia periaatteita asianmukaisella tavalla ja asianmukaisessa laajuudessa kokoonsa, sisäiseen organisaatioonsa sekä toimintansa luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden:

- a) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä kannusta riskinottoon, joka on ristiriidassa rahastoyhtiöiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiilien, sääntöjen tai perustamisasiakirjojen kanssa;
- b) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten tai tällaisten yhteissijoitusyritysten sijoittajien liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja etujen kanssa, ja siihen sisältyy toimenpiteitä eturistiriitojen välttämiseksi;
- c) valvontatoimintiaan hoitava ylin hallintoelin hyväksyy palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet ja tarkistaa niitä säännöllisin väliajoin ja on vastuussa kyseisen politiikan täytäntöönpanosta;
- d) palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanosta tehdään vähintään kerran vuodessa keskitetty ja riippumaton sisäinen arviointi, jossa arvioidaan valvontatoimintiaan hoitavan ylimmän hallintoelimen hyväksymien palkka- ja palkkiopolitiikan ja -menettelyjen noudattamista;
- e) valvontatoimintoihin osallistuva henkilöstö saa korvauksen toimintoihinsa liittyvien tavoitteiden saavuttamisen perusteella riippumatta kyseisen henkilöstön valvomien liiketoiminta-alojen tuloksesta;
- f) palkka- ja palkkiokomitea valvoo suoraan riskienhallintaa ja vaatimusten noudattamista koskevia toimintoja hoitavien ylempien toimihenkilöiden palkkaa ja palkkioita;
- g) jos palkka ja palkkiot ovat tulosperusteisia, palkan ja palkkioiden kokonaismäärä perustuu arvioon yksilön tuloksesta ja kyseisen liiketoimintayksikön tai yhteissijoitusyrityksen tuloksesta sekä rahastoyhtiön kokonaistuloksesta, ja yksilökohtaista tulosta arvioitaessa otetaan huomioon sekä taloudelliset että muut perusteet;
- h) tuloksen arviointi toteutetaan osana rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten elinkaaren mukaista monivuotista kehystä, jotta

arviointi perustuisi pidemmän aikavälin tulokseen ja jotta palkan ja palkkioiden tulosperusteisten osien suoritus jakautuisi sellaiselle ajanjaksolle, jossa otetaan huomioon rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten lunastuspolitiikka ja niiden sijoitusriskit;

- i) palkan ja palkkioiden taattu muuttuva osa on poikkeus, sitä maksetaan vain uuden henkilöstön palkkaamisen yhteydessä ja ainoastaan ensimmäisenä vuonna;
- j) palkan ja palkkioiden kiinteät ja muuttuvat osat tasapainotetaan asianmukaisesti keskenään ja riittävän suuri osuus palkan ja palkkioiden kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvan palkitsemisen politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio-osa voidaan myös jättää maksamatta;
- k) sopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pidemmän aikavälin tulokseen, ja ne suunnitellaan siten, että epäonnistumista ei palkita;
- l) muuttuvia palkkio-osia tai muuttuvien palkkio-osien pooleja laskettaessa käytettäviä tuloksen mittaamenetelmiä voidaan mukauttaa kaikenlaisien nykyisten ja tulevien riskien valossa;
- m) yhteissijoitusyrityksen oikeudellisen muodon sekä sen sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaan merkittävä osa ja joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia kaikista muuttuvista palkkio-osista maksetaan asianomaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksina tai vastaavina omistusosuuksina tai osakkeisiin liittyvinä välineinä tai vastaavina muina kuin käteisvälineinä, paitsi jos yhteissijoitusyrityksen hoito muodostaa vain alle 50 prosenttia rahastoyhtiön hoitamasta kokonaissalkusta, jolloin 50 prosentin vähimmäisrajaa ei sovelleta.

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiön jätettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten sekä niiden sijoittajien etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajoituksia näiden välineiden tyypeille ja rakenteille tai tarpeen mukaan kieltää tietyt välineet. Tätä kohtaa sovelletaan sekä n alakohdan mukaisesti lykkätyyn muuttuvan palkkio-osan osuuteen että lykkäämättömän muuttuvan palkkio-osan osuuteen;

- n) merkittävä osa eli vähintään 40 prosenttia muuttuvan palkkio-osan maksamisesta lykätään ajanjaksolle, joka on asianmukainen kyseisen yhteissijoitusyrityksen elinkaareen ja lunastuspolitiikkaan nähden, ja se mukautetaan oikealla tavalla kyseisen yhteissijoitusyrityksen riskien luonteeseen.

Tässä alakohdassa tarkoitettun ajanjakson on oltava vähintään kolmesta viiteen vuotta, paitsi jos kyseisen yhteissijoitusyrityksen elinkaari on lyhyempi; maksamista koskevien lykkäämisjärjestelyjen mukaisesti maksettavan palkan ja palkkioiden käyttöoikeus syntyy maksujen

suhteessa; jos muuttuva palkkio-osa on erityisen suuri, määrästä jaksotetaan vähintään 60 prosenttia;

- o) muuttuva palkkio-osa, johon sisältyy osuus, jonka maksamista on lykätty, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävä rahastoyhtiön taloudellisen kokonaistilanteen huomioon ottaen ja perusteltua kyseisen liiketoimintayksikön, yhteissijoitusyrityksen ja yksilön tuloksen huomioon ottaen.

Muuttuvan palkkio-osan kokonaismäärä pienenee huomattavasti, jos rahastoyhtiön tai yhteissijoitusyrityksen taloudellinen tulos heikkenee tai on tappiollinen, kun otetaan huomioon sekä nykyiset korvaukset että vähennykset aiemmin ansaittujen määrien suorituksissa, mukaan luettuina malus- tai takaisinperintäjärjestelyissä;

- p) eläkepolitiikka on sopusoinnussa rahastoyhtiön ja sen hoitamien yhteissijoitusyritysten liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

Jos työntekijä lähtee rahastoyhtiön palveluksesta ennen eläkeikää, kyseisen rahastoyhtiön olisi pidettävä harkinnanvaraiset eläke-etuudet hallussaan viiden vuoden ajan m alakohdassa määriteltynä välineinä. Jos työntekijä saavuttaa eläkeiän, harkinnanvaraiset eläke-etuudet olisi maksettava työntekijälle m alakohdassa määriteltynä välineinä viiden vuoden säilytysajan mukaisesti;

- q) henkilöstöltä on vaadittava sitoumus siitä, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkkaan ja palkkioihin liittyvää vakuutusta ja vastuuvakuutusta palkka- ja palkkiojärjestelyihinsä sisältyvien riskinsovittamisvaikutusten vähentämiseksi;
- r) muuttuvaa palkkio-osaa ei makseta sellaisten välineiden tai menetelmien kautta, joiden avulla voidaan välttää tämän direktiivin vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa esitettyjä periaatteita sovelletaan kaikentyypisiin rahastoyhtiöiden maksamiin palkkioihin ja palkkioihin ja yhteissijoitusyrityksen osuuksien tai osakkeiden siirtoihin, jotka tehdään sellaisten henkilöstöryhmien etuuksiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus rahastoyhtiöiden riskiprofiiliin tai niiden hoitamien yhteissijoitusyritysten riskiprofiileihin, ja joihin luetaan mukaan toimiva johto, riskinottajat, valvontatoimintoja hoitavat henkilöt sekä työntekijät, joiden sama kokonaispalkka tai -palkkio sijoittuu samaan palkka- ja palkkiohaarukkaan toimivan johdon ja riskinottajien kanssa.

3. Rahastoyhtiöiden, jotka ovat merkittäviä kokonsa tai hoitamiensa yhteissijoitusyritysten koon, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monitahoisuuden perusteella, on perustettava palkka- ja palkkiokomitea. Palkka- ja palkkiokomitea on muodostettava siten, että se kykenee pätevästi ja riippumattomasti arvioimaan palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä sekä riskienhallintaa varten luotuja kannustimia.

Palkka- ja palkkiokomitea on vastuussa palkkaa ja palkkioita koskevien päätösten valmistelusta, mukaan luettuina päätökset, jotka vaikuttavat rahastoyhtiön tai kyseisen yhteissijoitusyrityksen riskeihin ja riskienhallintaan ja jotka valvontatoimintoon hoitavan ylimmän hallintoelimen on tehtävä. Palkka- ja palkkiokomitean puheenjohtajana toimii ylimmän hallintoelimen jäsen, joka ei kuulu toimivaan johtoon kyseisessä rahastoyhtiössä. Palkka- ja palkkiokomitean jäsenten on oltava ylimmän hallintoelimen jäseniä, jotka eivät kuulu toimivaan johtoon kyseisessä rahastoyhtiössä.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.”

2) Korvataan 20 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säilytisyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus;”.

3) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

1. Sijoitusyhtiön ja jokaisen hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahoitusyhtiön on varmistettava, että sille nimetään yksi säilytisyhteisö tämän luvun säännösten mukaisesti.

2. Säilytisyhteisö on nimettävä kirjallisella sopimuksella.

Sopimuksessa on oltava säännöt, joissa vahvistetaan sellainen tietojenvaihto, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytisyhteisö voisi hoitaa sen yhteissijoitusyrityksen osalta, jolle se on nimetty säilytisyhteisöksi, sille tässä direktiivissä ja muissa sellaisissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä annetut tehtävät, jotka koskevat säilytisyhteisöjä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioissa.

3. Säilytisyhteisön on

- a) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä ja rahaston sääntöjä tai perustamisasiakirjoja;
- b) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien arvo lasketaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön, rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti;
- c) noudatettava rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön antamia määräyksiä, jolleivät ne ole sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen vastaisia;

- d) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan yhteissijoitusyritykselle yleisesti käytettyjen määräaikojen kuluessa;
- e) varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen tulot käytetään sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti.

4. Säilytysyhteisön on varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen rahavirtoja seurataan asianmukaisesti, ja sen on varmistettava erityisesti, että kaikki yhteissijoitusyrityksen osuuksien merkitsemisen yhteydessä sijoittajien suorittamat tai näiden lukuun suoritettavat maksut on vastaanotettu ja että kaikki yhteissijoitusyrityksen rahat on kirjattu hoitotileille, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne on avattu yhteissijoitusyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan rahastoyhtiön tai yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä;
- b) ne on avattu direktiivin 2006/73/EY(*) 18 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetussa yhteisössä ja
- c) niitä ylläpidetään direktiivin 2006/73/EY 16 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Jos hoitotilit avataan yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivan säilytysyhteisön nimissä, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisön rahoja ja säilytysyhteisön omia rahoja ei saa kirjata tällaisille tileille.

5. Yhteissijoitusyrityksen varat on annettava säilytysyhteisön tallessapidettäväksi seuraavasti:

- a) niiden rahoitusvälineiden osalta, joita voidaan pitää säilytyksessä, säilytysyhteisön on
 - i) pidettävä säilytyksessä kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, ja kaikkia rahoitusvälineitä, jotka voidaan fyysisesti toimittaa säilytysyhteisölle;
 - ii) varmistettava, että kaikki rahoitusvälineet, jotka voidaan kirjata säilytysyhteisön kirjanpitoon avatulle rahoitusvälinetilille, kirjataan säilytysyhteisön kirjanpitoon yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön nimissä avatuille erillisille tileille direktiivin 2006/73/EY 16 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, jotta niiden voidaan milloin tahansa todeta selkeästi kuuluvan yhteissijoitusyritykselle sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;
- b) muiden varojen osalta säilytysyhteisön on
 - i) todennettava, että yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö omistaa varat, arvioimalla yhteissijoitusyrityksen tai rahastoyhtiön toimittamien tietojen tai asiakirjojen perusteella ja ulkopuolisen näytön

perusteella, jos sellaista on saatavilla, omistaako yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö tällaiset varat;

- ii) pidettävä kirjaa niistä varoista, joiden osalta se katsoo, että yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö omistaa tällaiset varat, ja pidettävä kirjanpitoa ajan tasalla.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytisyhteisön maksukyvyttömyystapauksessa säilytisyhteisön säilyttämät yhteissijoitusyrityksen varat eivät ole jaettavissa säilytisyhteisön velkojille eivätkä realisoitavissa näiden hyväksi.

7. Säilytisyhteisö ei saa siirtää 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja toimintojaan kolmansille osapuolille.

Säilytisyhteisö voi siirtää 5 kohdassa tarkoitettuja toiminnot kolmansille osapuolille ainoastaan, jos

- a) tehtäviä ei siirretä tämän direktiivin vaatimusten välttämiseksi;
- b) säilytisyhteisö voi osoittaa, että siirrolle on objektiivinen peruste;
- c) säilytisyhteisö on noudattanut kaikkea asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta valitessaan ja nimetessään kolmannen osapuolen, jolle se haluaa siirtää osan tehtävistään, ja se noudattaa edelleen kaikkea asianmukaista pätevyyttä, varovaisuutta ja huolellisuutta arvioidessaan säännöllisesti ja valvoessaan jatkuvasti kolmatta osapuolta, jolle se on siirtänyt osan tehtävistään, ja kolmannen osapuolen järjestelyjä sille siirrettyjen asioiden osalta.

Säilytisyhteisö voi siirtää 5 kohdassa tarkoitettuja toiminnot ainoastaan sellaiselle kolmannelle osapuolelle, joka jatkuvasti täyttää seuraavat edellytykset sille siirrettyjen tehtävien hoitamisen aikana:

- a) kolmannella osapuolella on rakenteet ja asiantuntemus, jotka ovat riittävät ja oikeasuhteiset sille uskottujen yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön varojen luonteeseen ja monitahoisuuteen nähden;
- b) 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säilytystehtävien osalta kolmas osapuoli on tehokkaan toiminnan vakautta koskevan sääntelyn, vähimmäispääomavaatimukset mukaan luettuina, ja valvonnan alainen asianomaisella oikeudenkäyttöalueella;
- c) kolmannelle osapuolelle tehdään 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säilytystehtävien osalta määräajoin ulkopuolinen tarkastus sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineet ovat sen hallussa;
- d) kolmas osapuoli erottaa säilytisyhteisön asiakkaiden varat omista varoistaan ja säilytisyhteisön varoista siten, että niiden voidaan milloin tahansa todeta selkeästi kuuluvan tietyn säilytisyhteisön asiakkaille;

- e) kolmannen osapuolen maksukyvyttömyystapauksessa kolmannen osapuolen säilyttämät yhteissijoitusyrityksen varat eivät ole jaettavissa säilytysyhteisön velkojille eivätkä realisoitavissa näiden hyväksi;
- f) kolmas osapuoli noudattaa 5 kohdassa ja 25 artiklassa säädettyjä yleisiä velvoitteita ja kieltoja.

Sen estämättä, mitä kolmannen alakohdan b alakohdassa säädetään, jos kolmannen maan lainsäädännössä edellytetään, että paikallinen yhteisö säilyttää tiettyjä rahoitusvälineitä, eikä mikään paikallinen yhteisö täytä mainitussa alakohdassa tarkoitettuja tehtävien siirtämistä koskevia vaatimuksia, säilytysyhteisö voi siirtää toimintojaan tällaiselle paikalliselle yhteisölle seuraavia vaatimuksia noudattaen vain siinä laajuudessa kuin kolmannen maan lainsäädäntö sitä edellyttää ja vain niin kauan kuin siirtämistä koskevia vaatimuksia täyttäviä paikallisia yhteisöjä ei ole olemassa:

- a) asianomaisen yhteissijoitusyrityksen sijoittajille on ennen sijoituksen tekemistä asianmukaisesti ilmoitettu toimintojen siirtämisestä, joka on tarpeen kolmannen maan lainsäädännön lakisääteisten rajoitusten vuoksi, sekä tilanteista, joissa se on perusteltua;
- b) yhteissijoitusyritys tai sen lukuun toimiva rahastoyhtiö on määrännyt säilytysyhteisön siirtämään tällaisten rahoitusvälineiden säilytyksen tällaiselle paikalliselle yhteisölle.

Kolmas osapuoli voi puolestaan siirtää edelleen nämä toiminnot, jos samoja vaatimuksia noudatetaan. Tällaisessa tapauksessa 24 kohdan 2 kohtaa sovelletaan asianomaisiin osapuoliin soveltuvien osien.

Ensimmäistä, toista, kolmatta, neljättä ja viidettä alakohtaa sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY(**) tarkoitettujen palvelujen tarjoamista tai vastaavien palvelujen tarjoamista kolmansien maiden arvopaperien selvitysjärjestelmissä ei katsota säilytystoimintojen siirtämiseksi.

(*) EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

(**) EUVL L 166, 11.6.1998, s. 45.”

4) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Säilytysyhteisön on oltava

- a) direktiivin 2006/48/EY mukaisesti toimiluvan saanut luottolaitos;
- b) sijoituspalveluyritys, johon sovelletaan direktiivin 2006/49/EY 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omien varojen riittävyttä koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna operatiivisten riskien pääomavaatimuksia, ja joka on saanut toimiluvan direktiivin 2004/39/EY mukaisesti ja joka

tarjoaa myös direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan B osan 1 kohdan mukaisia oheispalveluja, joissa on kyse rahoitusvälineiden säilyttämisestä ja hoidosta asiakkaiden lukuun; tällaisten sijoituspalveluyritysten omien varojen määrän on aina oltava vähintään direktiivin 2006/49/EY 9 artiklassa tarkoitettu perustamispääoman määrä.

Sijoitusyhtiöiden tai hoitamansa yhteissijoitusyrityksen lukuun toimivien rahastoyhtiöiden, jotka ovat ennen [päivämäärä: 2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdan mukainen määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä] nimenneet säilytysyhteisöksi laitoksen, joka ei täytä tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia, on nimettävä kyseiset vaatimukset täyttävä säilytysyhteisö ennen [päivämäärä: yksi vuosi 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen määräajan jälkeen].”

b) oistetaan 3, 4, 5 ja 6 kohta.

5) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö on vastuussa yhteissijoitusyritykselle ja yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille säilytysyhteisön tai sellaisen kolmannen säilytysyhteisön aiheuttamasta tappiosta, jolle 22 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti säilytettyjen rahoitusvälineiden säilytys on siirretty.

Jos säilytettävänä oleva rahoitusväline menetetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö palauttaa samantyyppisen rahoitusvälineen tai vastaavan määrän viipymättä yhteissijoitusyritykselle tai sen lukuun toimivalle rahastoyhtiölle. Säilytysyhteisö ei ole vastuussa, jos se pystyy osoittamaan, että menetys on seurausta ulkopuolisesta tapahtumasta, johon se ei ole kohtuudella voinut vaikuttaa ja jonka seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilytysyhteisö on vastuussa yhteissijoitusyritykselle ja yhteissijoitusyrityksen sijoittajille kaikista muista tappioista, joita niille aiheutuu säilytysyhteisön huolimattomuudesta tai sen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden tahallisesta laiminlyönnistä.

2. Edellä 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu toimintojen siirto ei vaikuta säilytysyhteisön vastuuseen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua säilytysyhteisön vastuuta ei voida poistaa tai rajoittaa sopimuksella.

4. Edellä olevan 3 kohdan säännöksen vastainen sopimus on mitätön.

5. Yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat voivat vedota säilytysyhteisön vastuuseen suoraan tai välillisesti rahastoyhtiön kautta.”

6) Korvataan 25 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Suorittaessaan toimintojaan rahastoyhtiön ja säilytisyhteisön on toimittava rehellisesti, oikeudenmukaisesti, ammattimaisesti, riippumattomasti ja yhteissijoitusyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen sijoittajien edun mukaisesti.

Säilytisyhteisö ei saa harjoittaa yhteissijoitusyrityksen tai sen lukuun toimivan rahastoyhtiön osalta toimintaa, joka voi aiheuttaa eturistiriitoja yhteissijoitusyrityksen, sen sijoittajien, sen rahastoyhtiön ja säilytisyhteisön itsensä välillä, paitsi jos säilytisyhteisö on toiminnallisesti ja hierarkkisesti erottanut säilytystehtäviensä hoitamisen muista mahdollisesti ristiriitaisista tehtävistään ja mahdolliset eturistiriidat tunnistetaan ja hoidetaan, niitä valvotaan ja ne ilmoitetaan asianmukaisesti yhteissijoitusyrityksen sijoittajille.”

7) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

1. Laissa tai sijoitusrahaston säännöissä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiötä ja säilytisyhteisöä voidaan vaihtaa, sekä säännöistä, joilla varmistetaan osuudenhaltijoiden suoja tällaisen vaihdon tapahtuessa.

2. Laissa tai sijoitusyrityksen perustamisasiakirjoissa on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiötä voidaan vaihtaa, sekä säännöistä, joilla varmistetaan osuudenhaltijoiden suoja tällaisen vaihdon tapahtuessa.”

8) Lisätään 26 a ja 26 b artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Säilytisyhteisön on pyynnöstä annettava toimivaltaisten viranomaistensa, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saataville kaikki tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan ja joita toimivaltaiset viranomaiset saattavat tarvita hoitaakseen tämän direktiivin mukaiset tehtävänsä.

26 b artikla

1. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 112 artiklan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä, joilla tarkennetaan seuraavia seikkoja:

- a) 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kirjalliseen sopimukseen sisällytettävät tiedot;
- b) säilytystoimintojen 22 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan mukaista suorittamista koskevat edellytykset, mukaan luettuina
 - i) säilytisyhteisön 22 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisten säilytystehtävien piiriin sisältyvien rahoitusvälineiden tyyppi;
 - ii) edellytykset, joilla säilytisyhteisö voi suorittaa säilytystoimintojaan keskussäilytisyhteisöön kirjattujen rahoitusvälineiden osalta;

- iii) edellytykset, joilla säilytysyhteisön on 22 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti säilytettävä nimellisessä muodossa liikkeeseen lasketut ja liikkeeseenlaskijalle tai rekisteröintiasiamiehelle kirjatut rahoitusvälineet;
 - c) 22 kohdan 7 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetut säilytysyhteisöjen asianmukaista huolellisuutta koskevat tehtävät;
 - d) 22 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu tilien erottamista koskeva velvoite;
 - e) edellytykset, joilla ja olosuhteet, joissa säilytetyt rahoitusvälineet on katsottava 24 artiklaa sovellettaessa menetetyiksi;
 - f) sellaisten ulkopuolisten tapahtumien käsite, joihin ei ole kohtuudella voitu vaikuttaa ja joiden seuraukset eivät olisi olleet vältettävissä kaikista 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta.”
- 9) Korvataan 30 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:
- ”Edellä olevia 13, 14, 14 a ja 14 b artiklaa sovelletaan soveltuvien osin sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä.”
- 10) Poistetaan V luvun 3 jakso.
- 11) Lisätään 69 artiklan 3 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Vuosikertomukseen on sisällytettävä myös seuraavat tiedot:
- a) rahastoyhtiön ja sijoitusyhtiön henkilöstölleen maksamien palkkojen ja palkkioiden kokonaismäärä tilikauden aikana eriteltynä kiinteään ja muuttuvaan palkanosaan sekä edunsaajien määrä ja soveltuvien osin yhteissijoitusyrityksen maksamien voitonjako-osuuksien määrä;
 - b) rahastoyhtiön ja tarvittaessa sijoitusyhtiön palkkojen ja palkkioiden kokonaismäärä jaoteltuna toimivaan johtoon ja henkilöstöön, jonka toiminnalla on olennainen vaikutus yhteissijoitusyrityksen riskiprofiiliin.”
- 12) Muutetaan 98 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:
- ”d) vaatia olemassa olevia yhteissijoitusyritysten, rahastoyhtiöiden, sijoitusyhtiöiden tai säilytysyhteisöjen hallussa olevia tallenteita puhelu- ja liikennetiedoista, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY(*) 2 artiklan b alakohdassa, jos on olemassa vakava epäily siitä, että tällaisilla tarkastuksen kohteeseen liittyvillä tallenteilla voi olla merkitystä osoitettaessa, että yhteissijoitusyritykset, rahastoyhtiöt, sijoitusyhtiöt tai säilytysyhteisöt rikkovat tämän direktiivin mukaisia

velvoitteitaan; nämä tallenteet eivät saa kuitenkaan koskea sen viestinnän sisältöä, johon ne liittyvät.

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu puhelu- ja liikennetietoja koskeva pyyntö edellyttää kansallisten sääntöjen mukaisesti oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.”

13) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu, sekä varmistettava, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan. Seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun velvoitteita sovelletaan yhteissijoitusyrityksiin, rahastoyhtiöihin, sijoitusyhtiöihin tai säilytisyhteisöihin, seuraamuksia tai toimenpiteitä voidaan rikkomistapauksessa soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja kaikkiin muihin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.

3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään seuraamusvaltuuksiaan toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajatylittäviä tapauksia.”

14) Lisätään 99 a, 99 b, 99 c, 99 d ja 99 e artikla seuraavasti:

”99 a artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan, kun

- a) yhteissijoitusyrityksen toimintaa harjoitetaan 5 artiklan vastaisesti ilman lupaa;
- b) rahastoyhtiön liiketoimintaa harjoitetaan 6 artiklan vastaisesti ilman etukäteen myönnettyä toimilupaa;
- c) sijoitusyhtiön liiketoimintaa harjoitetaan 27 artiklan vastaisesti ilman etukäteen myönnettyä toimilupaa;
- d) rahastoyhtiöstä hankitaan suoraan tai välillisesti määräosuus tai tätä määräosuutta lisätään siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai

pääomasta on vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että rahastoyhtiöstä tulee hankkijan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', eikä tästä ilmoiteta kirjallisesti sen rahastoyhtiön toimivaltaisille viranomaisille, josta hankkija pyrkii joko hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, jolloin rikotaan 11 artiklan 1 kohtaa;

- e) rahastoyhtiöstä oleva määräosuus luovutetaan suoraan tai välillisesti tai sitä vähennetään siten, että osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että rahastoyhtiö lakkaisi olemasta tytäryritys, eikä tästä ilmoiteta toimivaltaisille viranomaisille kirjallisesti, jolloin rikotaan 11 artiklan 1 kohtaa;
- f) rahastoyhtiö on 7 artiklan 5 kohdan b alakohdan vastaisesti saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- g) sijoitusyhtiö on 29 artiklan 4 kohdan b alakohdan vastaisesti saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- h) rahastoyhtiö ei heti asiasta tiedon saatuaan ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu direktiivin 2004/39/EY 11 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi, jolloin se rikkoo 11 artiklan 1 kohtaa;
- i) rahastoyhtiö ei ilmoita toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran vuodessa sellaisten osakkeenomistajien ja jäsenten nimiä, joilla on hallussaan määräosuuksia, eikä näiden omistusosuuksien suuruuksia, jolloin se rikkoo 11 artiklan 1 kohtaa;
- j) rahastoyhtiö ei noudata 12 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti määrättyjä menettelyjä ja järjestelyjä;
- k) rahastoyhtiö ei noudata 12 artiklan 1 kohdan b alakohtaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti määrättyjä rakennetta ja organisaatiota koskevia vaatimuksia;
- l) sijoitusyhtiö ei noudata 31 artiklaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti määrättyjä menettelyjä ja järjestelyjä;
- m) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei noudata 13 ja 30 artiklaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti asetettuja vaatimuksia, jotka liittyvät rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön toimintojen siirtämiseen kolmansille osapuolille;
- n) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei noudata 14 ja 30 artiklaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti määrättyjä käytäntösääntöjä;

- o) säilytysyhteisö ei suorita 22 artiklan 3–7 kohtaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia tehtäviään;
- p) sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laiminlyö toistuvasti yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikkaa koskevat velvoitteet, jotka on vahvistettu VII lukua koskevilla kansallisilla täytäntöönpanosäännöksillä;
- q) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö ei sovelle riskienhallintamenettelyjä eikä menettelyjä, joilla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo, siten kuin niistä säädetään 51 artiklan 1 kohtaa koskevissa kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä;
- r) sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laiminlyö toistuvasti sijoittajille annettavia tietoja koskevat velvoitteet, jotka on asetettu 68–82 artiklaa koskevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti;
- s) rahastoyhtiö tai sijoitusyhtiö, joka markkinoi hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osuuksia jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, ei noudata 93 artiklan säädettyä ilmoitusvaatimusta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkiin 1 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin voidaan soveltaa ainakin seuraavia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomisen luonne;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) jos on kyse rahastoyhtiöstä tai yhteissijoitusyrityksestä, rahastoyhtiön tai yhteissijoitusyrityksen toimiluvan peruuttaminen;
- d) väliaikainen kieltä, jonka mukaan kukaan rahastoyhtiön jäsen tai sijoitusyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsen tai muu vastuussa olevana pidetty luonnollinen henkilö ei saa hoitaa toimintoja kyseisissä yhtiöissä;
- e) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisestä tilikautena; jos kyseinen oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisestä tilikautena;
- f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin voimaantulopäivänä;

- g) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää.

99 b artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat viipymättä kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset tai toimenpiteet, mukaan luettuina tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet, paitsi siinä tapauksessa, että julkistaminen uhkaa vakavasti rahoitusmarkkinoiden vakautta. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava toimenpiteet ja seuraamukset ilman nimiä.

99 c artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina seuraavat:

- a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.

2. EPV antaa toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja ohjeita hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

99 d artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) sijoitusyhtiöissä ja rahastoyhtiöissä suoritetuista rikkomisista ilmoittavien kyseisten yhtiöiden työntekijöiden asianmukainen suojelu;
- c) rikkomisista ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY(*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen kanavan kautta.

99 e artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava EAMV:lle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 99 artiklan mukaisesti määräytyistä toimenpiteistä tai seuraamuksista. EAMV julkistaa nämä tiedot vuosikertomuksessaan.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut toimenpiteen tai seuraamuksen, sen on myös ilmoitettava toimenpiteistä tai seuraamuksista EAMV:lle. Jos julkistettu toimenpide tai seuraamus koskee rahastoyhtiötä, EAMV lisää maininnan julkistetusta toimenpiteestä tai seuraamuksesta 6 artiklan 1 kohdalla perustettuun rahastoyhtiöiden luetteloon.

3. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyjä ja -muotoa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [lisää päivämäärä].

(*) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.”

15) Lisätään 104 a artikla seuraavasti:

”104 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY niissä tämän asetuksen nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn.

2. EAMV:n tämän direktiivin nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001(*).

(*) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.”

16) Korvataan 112 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään 12, 14, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitettu valta hyväksyä delegoituja säädöksiä komissiolle neljäksi vuodeksi 4 päivästä tammikuuta 2011. Siirretään 50 a artiklassa tarkoitettu valta hyväksyä delegoituja säädöksiä komissiolle neljäksi vuodeksi 21 päivästä heinäkuuta 2011. Siirretään 26 b artiklassa tarkoitettu valta hyväksyä delegoituja säädöksiä komissiolle neljäksi vuodeksi [...] päivästä [...]kuuta [...]. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”

17) Korvataan 112 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12, 14, 26 b, 43, 50 a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.”

18) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä [...] päivästä [...]kuuta [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Korvataan liitteessä I olevan A luettelon 2 kohta seuraavasti:

”2. Tiedot säilytysyhteisöstä:

2.1. Tiedot yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöstä sekä kuvaus sen tehtävistä;

2.2. Kuvaus säilytysyhteisön siirtämistä mahdollisista tallessapitotoiminnoista, siitä, jolle toiminnot on siirretty, ja eturistiriidoista, joita tällaisesta siirtämisestä saattaa aiheutua.”